

Om Jeg Lever Kveg

Svartsot

Farsoten slår mig ej ihjel
For det skal jeg vist nok klare selv
Horebuk, synder, gudsforgået
Så lad mig nu høste det, jeg har sået

Alle må dø engang,
Men hvorledes bliver så enden?
I kamp, i fuldskab, i horens favn,
Eller i sottesengen?
Folk falder om i gaden,
De spjætter og gylper sort galde
Men drikker man nu et halvt anker øl,
Kan det jo ske for os alle!

Farsoten slår mig ej ihjel
For det skal jeg vist nok klare selv
Gud straffer nok mit begær og min tørst
Mon ikke spedalskheden får mig først

Vi alle går vores skæbne i møde,
Hvordan vil du lønne dens list?
Med spark? Med skrig? Med latter?
Med Gråd? Sygdommen tager mig da vist
Den kendes på sårene, kendes på bylderne,
Og en utålelig kløe
Men det har jeg også fået før af en skiden skøge!

Kom knejte, sæt jer her hos mig
Las os ej vente på sygdomstegn
Lad os være kåd, las os være tøjlesløs
Bring os hver en løsagtig tøs!

Kom knejte, sæt jer til bords
Lad os ej vente til vi skal jordes
Lad os drikke, lad os nu skylle
Bring os hver et halvt anker øl!

Farsoten slår mig ej ihjel
For det skal jeg vist nok klare selv
Horebuk, synder, gudsforgået
Så lad mig nu høste det, jeg har sået
Så lad mig nu høste det, jeg har sået
Så lad mig nu høste det, jeg har sået
Så lad mig nu høste det, jeg har sået